

I część Rezolucji
XX Zjazdu
Komunistycznej
Partii
Związku
Radzieckiego
podajemy na str. 2

Droga przez Bałtyk coraz trudniejsza Konwój statków polskich utkwiał w lodach

GDYNIA (PAP)

Udający się do portów Europy zachodniej konwój polskich statków handlowych w składzie: „Lublin”, „Gliwice”, „Warmia”, „Lech”, „Wieluń” i „Oksywie” wraz z poprowadzającym go holownikiem „Miroslaw” utknął w zwałach lodów w pobliżu wejścia do Kanału Kilońskiego. Sytuację pogarsza fakt, że dwa dalsze polskie łodolamacze „Herkules” i „Posejdon” również utkwili w lodach.

Rejon Zatoki Kilońskiej przepłynął z Murmańska potężny radziecki łodolamacz „Kapitan Bielousow”, który zamierza wydostać z lodów wiele unieruchomionych tam statków radzieckich. Nie jest wykluczone, że radziecki łodolamacz udzieli pomocy unieruchomionym tam polskim jednostkom, wśród których są także statki „Kartuz”, „Mazury”, „Kielce” i inne.

Na obszarze całego Bałtyku warunki żeglugi są niezwykle ciężkie z powodu nagromadzonego lodu i spiętrzonych zwałów kry. Porty Gdańsk i Gdynia są zablokowane lodem i w związku z tym w dniu 23 bm. nie wypłynął tam żaden statek.

Poznańskie likiery na eksport

POZNAŃ (PAP)

W czwartek Poznańskie Zakłady Przemysłu Spirytusowego opuścił duży transport wódek i likierów przeznaczony na rozpoczynające się za kilka dni Międzynarodowe Targi Lipskie. Jednocześnie przygotowano do wysyłki za granicę kolejny transport likierów zamówionych przez Anglię, Holandię, Belgię, Danię i Meksyk.

Zwiększyć udział związkowców w opracowaniu umów zbiorowych

Uchwała Sekretariatu CRZZ

WARSZAWA (PAP)

Według informacji uzyskanych przez przedstawicieli PAP w poszczególnych związkach zawodowych liczba zakładów, w których do 15 kwietnia br. będą zawarte umowy zakładowe na rok bieżący, wzrosło prawie trzykrotnie w porównaniu z rokiem ubiegłym, tzn. wyniesie ok. 1800.

Aby uniknąć zdarzających się dotychczas często wypadków lekceważącego stosunku administracji do obowiązku pełnego i terminowego realizowania zobowiązań, braku systematycznej i wnikliwej kontroli wykonywania umów przez administrację i związki zawodowe, ogólnikowości postanowień umów, Sekretariat CRZZ podjął ostatnio uchwałę, która wytycza zadania organizacji związkowych w przygotowywaniu umów na rok bieżący.

Uchwała zaleca, aby w umowach, które powinny stanowić podstawę działalności rad zakładowych — znalazły wyraz wnioski z dyskusji, jaką przeprowadzili załogi nad założeniami planu 5-letniego oraz wnioski z VII Plenum CRZZ, które jak wiadomo wezwowało związki zawodowe do wzmocnienia aktywności w pracy mającej na celu ochronę interesów ludzi pracy.

Umowy, jak wskazuje uchwała, powinny bardziej konkretnie określać zadania załóg i kierownictwa zakładów w dziedzinie rozwoju wspólnej wodnictwa pracy, a więc ustalać warunki współzawodnictwa w zakładzie o tytuł najlepszego wydziału, oddziału, brygady; najlepszego w zawodzie, o jakości produkcji, o oszczędzaniu itp. Podobnie w konkretny sposób — w oparciu o istniejące możliwości, a przede wszystkim o pełne wykorzystanie nakładów na te cele — powinny być umieszczone w umowach zobowiązania administracji dotyczące praw warunków socjalno-bytowych i BHP.

Piłkarze CWKS remisują z rezerwami Honvedu

Na zakończenie swego pobytu na zgrupowaniu treninowym w budapeszteńskim ośrodku szkoleniowym Honvedu piłkarze warszawskiego CWKS spotkali się w czwartek 23 bm. na stadionie Spartakusa z rezerwowym zespołem mistrza Węgier Honvedu. Mecz zakończył się wynikiem 1:1 (0:1). Strzelcem bramki dla gospodarzy był w 14 min. Kocsis. Wyrównanie dla CWKS zdobył w 83 min. Poh. W rezerwowym składzie mistrza Węgier grali m. in. reprezentanci Kocsis, Budai i Babolcsai.

Dziś w numerze „Nowy Świat”

Cena 30 gr

GWIAZDA WIELKOPOLSKI

CZY
TEL
NIK

Rok XII Wydanie AB

Poznań, sobota 25 II 1956 r.

Nr 48 (3757)

Szósta pięciolatka radziecka nadal przedmiotem dyskusji XX Zjazdu KPZR

MOSKWA (PAP)

Na posiedzeniu przedpołudniowym Zjazdu 23 bm., które odbyło się pod przewodnictwem G. J. Burdackiej, kontynuowano dyskusję nad referatem N. A. Bułganina o dyrektywach XX Zjazdu KPZR w sprawie szóstego pięcioletniego planu rozwoju gospodarki narodowej ZSRR na lata 1956—1960.

Pierwszy zabrał głos N. I. Bobrownikow, delegat moskiewskiej organizacji partyjnej.

Mówca poświęcił wiele uwagi zagadnieniom budownictwa miejskiego ze szczególnym uwzględnieniem rozbudowy stolicy ZSRR.

W szóstej pięciolatce przewiduje się wydatkowanie przeszło 25 miliardów rubli na konstrukcję stolicy. Zbuduje się znacznie więcej domów mieszkalnych, szkół, szpitali i placówek kulturalno-bytowych.

Kończąc część przemówienia Bobrownikow poświęcił sprawę zwiększenia produkcji maszyn dla potrzeb różnych dziedzin budownictwa.

Następnie przemawiał A. N. Kosygin.

Mówca przytacza dane o wzroście w nowej pięciolatce produkcji głównych artykułów przemysłowych i spożywczych.

Produkcja tkanin zwiększy się do 9263 milionów metrów. W 1960 roku będzie się wytwarzać 455 milionów par obuwia. Produkcja cukru wzrośnie dwukrotnie. W szóstej pięciolatce wzrośnie dwukrotnie produkcja mięsa i mleka.

A. N. Kosygin mówił następnie o zadaniach zakładów budowy maszyn, które dostarczają urządzeń dla przemysłu lekkiego i spożywczego.

K. P. Orłowski (białoruska organizacja partyjna) zapoznał delegatów z pracą kolcho-

zu „Rasswiet” i z jego planami na przyszłość.

Z kolei zabiera głos N. K. Bajbakow.

Mówca podkreśla, że dla pomyslnego wykonania zadań nowej pięciolatki olbrzymie znaczenie ma podniesienie wydajności pracy. Zwraca on uwagę na konieczność podjęcia zdecydowanych kroków zmierzających do obniżenia norm zużycia surowców i materiałów, stosowania na szeroką skalę surowców i materiałów zastępczych, wzmocnienia walki ze stratami, lepszego wykorzystania istniejących mocy produkcyjnych oraz wprowadzania specjalizacji i kooperowania przemysłu.

T. S. Malcew (kurgańska organizacja partyjna) poświęcił swe przemówienie konieczności ściślejszego powiązania filozofii i ekonomii z praktyką budownictwa socjalistycznego.

W. A. Małyszew poruszył w swym przemówieniu problemy postępu technicznego.

Następny mówca B. P. Bieszczev nawiązał do problemów rozwoju kolejnictwa, przewidzianych w projekcie dyrektyw.

Mówca podkreśla, że tow. Chruszczow i niektórzy delegaci słusznie krytykowali niedociągnięcia w pracy transportu kolejowego. Ministerstwo komunikacji podejmie kroki w celu usunięcia tych niedociągnięć.

Na posiedzeniu przedpołudniowym szereg przedstawicieli zagranicznych partii komunistycznych wygłosiło przemówienie powitalne.

W imieniu Komunistycznej Partii Danii pozdrowił Zjazd A. Larsen.

Serdeczne braterskie pozdrowienia przekazał XX Zjazdowi KPZR w imieniu Komunistycznej Partii Indii A. Ghosh.

Następnie przemówił przedstawiciel Komunistycznej Partii Norwegii E. Loevlien.

W imieniu Meksykańskiej Partii Komunistycznej przekazał Zjazdowi serdeczne pozdrowienia D. Encina.

Na posiedzeniu przedpołudniowym odczytano również pisma powitalne od partii komunistycznych Turcji, Algieru i Kolumbii.

Posiedzenie popołudniowe

Na posiedzeniu popołudniowym w dalszym ciągu trwała

Grób płk. Paszkowa w Wągrowcu pokryty wieńcami i kwiatami

WARSZAWA (PAP)

Z okazji 38 rocznicy powstania Armii Radzieckiej, w miastach i wsiach całego kraju odbyły się uroczyste obchody-akademii, koncerty i wieczornice, na których społeczeństwo uczło się świętu bratniej Armii-Wyzwolicielek.

W Wągrowcu, woj. poznańskie, około tysiąc osób przybyło na plac między im. płk. Paszkowa, który, dowodząc w 1945 r. jednostką Armii Radzieckiej, wyzwolił miasto, ponosząc w późniejszych walkach śmierć. 22 i 23 bm. obelisk na grobie bohatera, który, na wyrażoną przed śmiercią prośbę, pochowany został w Wągrowcu, tonął w powodzi wieńców i wiązanek kwiatów.

dyskusja nad referatem N. A. Bułganina. Posiedzeniu przewodniczyła Z. R. Rachimbajewa.

W dyskusji głos zabrali: W. A. Kuczerenko, W. W. Mackiewicz, A. G. Szeremietjew i I. A. Kairow.

Podczas posiedzenia popołudniowego na Zjazd przybyła delegacja pionierów, którą uczestnicy Zjazdu powitali bardzo serdecznie.

Przemówienia powitalne na tym posiedzeniu wygłosili: R. Arismendi — w imieniu Komunistycznej Partii Urugwaju, S. Mikunis — w imieniu Komunistycznej Partii Izraela oraz E. Woog — w imieniu Szwajcarskiej Partii Pracy. Odczytano także pisma z pozdrowieniami od komunistycznych partii Portugalii, Malajów i Wenezueli.

Wczoraj odbyło się następne posiedzenie XX Zjazdu KPZR.

Surowe kary dla agentów wywiadu angielskiego Jan Miler skazany na karę śmierci — jego żona Helena na dożywotnie więzienie

WARSZAWA (PAP)

Ostatnio przed Wojskowym Sądem Garnizonowym w Warszawie odbyła się rozprawa przeciwko Janowi Millerowi i jego żonie — Helenie Miller — kierownikom siatki wywiadowczej zlikwidowanej przez organa bezpieczeństwa publicznego w kwietniu 1955 r.

W wyniku przewodu sądowego zostało ustalone, że w Londynie istnieje ośrodek wywiadu angielskiego, posiadający w różnych porach zachodnio-europejskich współpracowników, tzw. „naganiaczy”, którzy pod pozorem prowadzenia handlu z marynarzami Polskiej Marynarki Handlowej, wyszukują spośród nich ewentualnych kandydatów do roboty szpiegowskiej.

Oskarżony Jan Miler, pływając na statkach PMH w 1949 r., zawarł

Prof. dr Kazimierz Piwarski dyrektorem Instytutu Zachodniego

Dnia 22 bm. obradowali w naszym mieście członkowie kuratorium Instytutu Zachodniego w sprawie dalszych wytycznych działalności tej zastrzeżonej placówki naukowej na Ziemiach Zachodnich oraz wyboru nowego dyrektora po śmierci prof. dr. Z. Wojciechowskiego — twórcy i kierownika tej instytucji od chwili jej założenia.

Na zjazd przybyło 57 delegatów, reprezentujących niemal wszystkie ośrodki naukowe w kraju, a głównie Warszawę, Kraków, Wrocław, Stalino, gród, Toruń, Gdańsk i Łódź. Dyrektorem Instytutu Zachodniego wybrany został znany historyk prof. dr. Kazimierz Piwarski, po czym na wniosek nowo wybranego dyrektora kuratorium Instytutu powołało dwóch wicedyrektorów: prof. dr. Gerarda Labudę i prof. dr. Tadeusza Cypriana. Następnie dokonano uzupełniającego wyboru nowych członków kuratorium.

W 38 rocznicę Armii Radzieckiej i Marynarki Wojennej

Uroczysta akademie w Moskwie

MOSKWA (PAP)

22 lutego w Centralnym Teatrze Armii Radzieckiej odbyła się uroczysta akademie poświęcona 38 rocznicy Armii Radzieckiej i Marynarki Wojennej.

Na akademie przybyli marszałkowie Związku Radzieckiego, generałowie, admirałowie, oficerowie, robotnicy, urzędnicy, przedstawiciele organizacji partyjnych, radzieckich, związkowych, komсомolskich Moskwy oraz delegaci na XX Zjazd KPZR.

Otwierając akademie minister obrony ZSRR, marszałek Związku Radzieckiego G. K. Żukow powiedział, że 38 rocznica Armii Radzieckiej i Marynarki Wojennej zbiega się z historycznymi obradami XX Zjazdu KPZR. N. S. Chruszczow w referacie sprawozdawczym KC KPZR wysoko ocenił radzieckie siły zbrojne i wyraził niezłomne przekonanie, że z honorem wywiążą się ze swych obowiązków wobec państwa radzieckiego. Ta ocena — powiedział marszałek Żukow — zobowiązuje żołnierzy radzieckich do nieszczerdzenia swych sił dla dalszego podnoszenia kunsztu bojowego i umocnienia dyscypliny.

Po części oficjalnej uczestnicy akademii obejrżeli sztu-

Terramecyna nowy lek uniwersalny

KRAKÓW (PAP)

Wkrótce w Krakowskich Zakładach Farmaceutycznych rozpocznie się produkcja nowego uniwersalnego leku — terramecyny.

w Londynie znajomość z niejakim Gulikiem, jednym z „naganiaczy” ośrodka wywiadowczego, a następnie nawiązał z nim szerokie stosunki handlowe, nabywając od niego różne towary, które przemycił do kraju i sprzedawał.

Gulik ocenił Jana Milera jako osobę podatną do wszelkiej wrogiej działalności przeciwko Polsce Ludowej i w listopadzie 1950 r. skontaktował go z pracownikiem wspomnianego ośrodka wywiadowczego w Londynie — Jerzym Ostrowskim, b. „dwójkarzem”, wobec którego Miler wyraził zgodę na prowadzenie działalności wywiadowczej na terenie Polski.

Wykonując polecenie pracowników ośrodka, w końcu 1950 r. osk. Jan Miler zwerbował do działalności szpiegowskiej swoją żonę Helenę, a następnie przy jej czynnej pomocy w okresie 1951—1953 r., zorganizował z członków rodziny i innych osób, wrogich Polsce Ludowej, siatkę wywiadowczą, w skład której wchodziła bracia żony: Stanisław, Ignacy i Antoni Nadolny, jej siostra Maria Nadolna oraz Czesław Nadolski, Stanisław Kubiński, Jadwiga Mazurek, Helena Skielnik i Józefa Bułhak.

Przy pomocy członków tej siatki oraz osobiście oskarżeni zbierali szczególnie ważne wiadomości i dokumenty, dotyczące obronności państwa polskiego, obiektów wojskowych i gospodarczych, Polskich Kolei Państwowych, służby zdrowia i inne, które osk. Jan Miler przekazywał sukcesywnie w Londynie i innych portach Jerzemu Ostrowskiemu lub innym pracownikom wywiadu.

W wyniku procesu zostało również ustalonych, że pracownicy ośrodka wywiadowczego w Londynie oraz „naganiacze”: Gulik, „Komandos”, „Hany”, „Doktor”, „Mieniek”, „Czyż” i inni wykorzystują marynarzy Polskiej Marynarki Handlowej do nieśladowego przewożenia do kraju listów szpiegowskich, ukrytych niejednokrotnie w lekarstwach i innych przedmiotach, a przeznaczonych dla agentów obcego wywiadu.

Jan Miler został skazany na karę śmierci — Helena Miler — na karę dożywotniego więzienia.

W tym samym dniu powstała spółdzielnia typu III we wsi Kapiel (pow. Gniezno). Wszystkie te spółdzielnie zorganizowały rolnicy zamieszkałymi w tzw. starych gromadach.

„Moskwa-Kremł” w wykonaniu artystów Centralnego Teatru Armii Radzieckiej.

Rozkaz ministra obrony ZSRR marszałka Żukowa

MOSKWA (PAP)

Prasa radziecka z 23 lutego br. opublikowała rozkaz ministra obrony ZSRR — marszałka Związku Radzieckiego — G. K. Żukowa, w którym zwraca się z gorącym pozdrowieniem do żołnierzy, marynarzy, podoficerów, oficerów, generałów i admirałów z okazji święta Armii Radzieckiej i Marynarki Wojennej, życząc im nowych sukcesów w szkoleniu bojowym i politycznym.

Dla uczczenia 38 rocznicy radzieckich sił zbrojnych, minister obrony ZSRR, rozkazał oddać w dniu 23 lutego br. 20 artyleryjskich salw honorowych w Moskwie, w stolicach republik związkowych, jak również w miastach-bohaterach: Leningradzie, Stalingradzie, Sewastopolu i Odesie.

Przyjęcie w ambasadzie ZSRR

WARSZAWA (PAP)

23 bm. z okazji 38 rocznicy powstania Armii Radzieckiej, attaché wojskowy przy ambasadzie ZSRR w Warszawie — płk. W. Orłow wydał w salach ambasady przyjęcie.

Na przyjęcie przybyli: członkowie Biura Politycznego KC PZPR: Franciszek Jóźwiak-Witold, Zenon Nowak, Edward Ochab, Konstanty Rokossowski i Roman Zambrowski, zastępcy przewodniczącego Rady Państwa: marszałek Sejmu — Jan Dembowski i Stefan Ignar, wiceprezisi Rady Ministrów: Tadeusz Gede, Piotr Jaroszewicz, Stefan Jędrzychowski i Stanisław Lapot, kierownik Ministerstwa Spraw Zagranicznych — wiceminister Marian Naszkowski, członkowie Rady Państwa i rządu, generałowie i wyżsi oficerowie WP, przedstawiciele świata naukowego i kulturalnego oraz przedstawiciele społeczeństwa stolicy.

Na przyjęcie przybyli przedstawiciele dyplomatyczni i attachés wojskowi akredytowani w Polsce.

W lutym już 41

Coraz więcej chłopów organizuje spółdzielnie produkcyjne

Prawie każdego dnia z wszystkich niemal powiatów naszego województwa otrzymujemy meldunki o powstawaniu nowych gospodarstw zespolowych. Ostatnio 19 gospodarzy z Czerlejenka (pow. Środa) założyły spółdzielnię produkcyjną typu I b. Przewodniczącym jej zarządu wybrali spółdzielcy Leonarda Majchrzaka, który będzie przewodził kolektywowi gospodarzom na 152 ha ziemi.

Spółdzielnię tego samego typu zorganizowali rolnicy z Radwanek (pow. Chodzież), wnosząc do niej 120 ha ziemi. Spółdzielcy obrali dla swego gospodarstwa nazwę „Przyłęśna”, a na przewodniczącą wybrali Józefę Białkowską.

Spółdzielnię im. II Kongresu ZSL zorganizowali chłopcy we wsi Domanin (pow. Kępno). Będą oni gospodarować na 135 ha gruntów.

W tym samym dniu powstała spółdzielnia typu III we wsi Kapiel (pow. Gniezno). Wszystkie te spółdzielnie zorganizowały rolnicy zamieszkałymi w tzw. starych gromadach.

Jak informuje nasz współpracownik — Kazimierz Starzyński dwa nowe gospodarstwa zespolowe założyły rolnicy w powiecie Września. Jedną z nich powstała w Sokolnikach (druga spółdzielnia w tejże wsi). Pierwszemu gospodarzowi uprawiać będzie zespolowo według zasad statutu spółdzielni typu I 133 ha ziemi. Na przewodniczącą zarządu spółdzielni wybrali przodującego gospodarza Kazimierza Karbowiaka. W Obłoczkowie 11 rolników założyło spółdzielnię typu I b, wybierając dla niej nazwę „Przełom”. Na czele spółdzielczego zarządu stanął znany i szanowany we wsi gospodarz Jan Gołacki. (Tad)

Rezolucja XX Zjazdu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego powzięta na podstawie referatu sprawozdawczego Komitetu Centralnego KPZR

I.

(Uchwalona jednomyślnie dnia 24 lutego 1956 roku)

Po wysłuchaniu i omówieniu referatu sprawozdawczego pierwszego sekretarza KC KPZR towarzysza N. S. Chruszczowa o działalności Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, XX Zjazd Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego postanawia:

W całej rozciągłości i w pełni zaaprobować linię polityczną i działalność praktyczną Komitetu Centralnego KPZR.

Zaaprobować propozycje i konkluzje Komitetu Centralnego zawarte w jego referacie sprawozdawczym.

Zjazd stwierdza z zadowoleniem, że w wyniku leninowskiej polityki Komitetu Centralnego partii i rządu radzieckiego oraz bohaterstwa i poświęcenia narodu radzieckiego w ścisłej współpracy ze wszystkimi krajami socjalistycznymi osiągnięte zostały olbrzymie sukcesy w walce o zbudowanie komunizmu w naszym kraju, w walce o pokój na całym świecie.

Zjazd gorąco aprobuje podjęte w porę przez KC KPZR w okresie sprawozdawczym słuszne kroki w dziedzinie przemysłu i rolnictwa, zapewniające dalszy wzrost potęgi naszej ojczyzny, nowy olbrzymi rozwój gospodarki socjalistycznej i znaczne podniesienie dobrobytu narodu radzieckiego.

Zjazd podkreśla, że podstawą pomyślnej działalności KC KPZR było twórcze stosowanie nauki marksistowsko-leninowskiej; ścisłe przestrzeganie leninowskich zasad kolegiałnego kierownictwa i demokracji wewnątrzpartyjnej, nieugięte wcielenie w życie leninowskich wskazań o nierozdzielnej więzi naszej partii z narodem. Przez wszystkie te lata partia wysoko nosiła wielki sztandar nieśmiertelnego Lenina.

Zjazd stwierdza, że w dziedzinie stosunków międzynarodowych okres sprawozdawczy znamionował pewne złagodzenie napięcia oraz pojawienie się na arenie międzynarodowej realnych perspektyw utrwalenia pokoju. Związek Radziecki wraz z Chińską Republiką Ludową i innymi krajami demokracji ludowej w porę dokonał szeregu bardzo ważnych posunięć w polityce zagranicznej, zmierzających do umocnienia pokoju i bezpieczeństwa. Posunięcia te zyskały aktywne poparcie wszystkich sił pokojowych.

Cały bieg wydarzeń niezbicie dowodzi, że w rozwoju międzynarodowym zaszły zasadnicze zmiany w kierunku umocnienia pozycji socjalizmu. Główną cechą naszej epoki polega na tym, że socjalizm wyszedł poza ramy jednego kraju i stał się systemem światowym, przy czym kapitalizm okazał się bezsilny i nie był w stanie przeszkodzić temu epokowemu procesowi. W Związku Radzieckim, jak również w Chińskiej Republice Ludowej, w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, w Republice Czechosłowackiej, w Węgierskiej Republice Ludowej, w Rumuńskiej Republice Ludowej, w Ludowej Republice Bułgarii, w Ludowej Republice Albanii, w Niemieckiej Republice Demokratycznej, w Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej, w Mongolskiej Republice Ludowej, w Demokratycznej Republice Wietnamu trwa pomyślny rozwój ekonomiczny i kulturalny, wzrasta dobrobyt mas pracujących, krzepnie jedność moralno-polityczna i zwartość narodów wokół partii komunistycznych i robotniczych oraz wokół rządów swobodnie wybranych przez narody. Poważne osiągnięcia w budownictwie socjalistycznym ma również Jugosławia. Rozwój gospodarki w krajach krocących drogą socjalizmu odbywa się na zdrowej podstawie i w warunkach coraz bardziej zacieśniającej się, opartej na równości współpracy i braterskiej pomocy wzajemnej.

Sytuację w świecie kapitalistycznym, którego strefa znacznie się zwężała, cechuje dalsze narastanie głębokich sprzeczności. Pewien wzrost produkcji, osiągnięty przez kraje kapitalistyczne w ciągu 10 lat powojennych z pomocą takich czynników jak militarystyka, ekonomika i wyścig zbrojeń, włączenie zagranicznej ekspansji ekonomicznej, odnowienie kapitalu trwałego i gwałtowne wzmożenie wyzysku mas pracujących nie wpłynął na stabilizację ekonomiki kapitalizmu.

Wprost przeciwnie, ekonomika kapitalistyczna stała się jeszcze bardziej chwiejna. W dalszym ciągu zaostrza się ogólny kryzys systemu kapitalistycznego. Najgłębsza sprzeczność kapitalizmu — sprzeczność między współczesnymi siłami wytwórczymi a kapitalistycznymi stosunkami produkcji — zaostrza się coraz bardziej; przybierają na sile sprzeczności między państwami kapitalistycznymi walczącymi o rynki zbytu i sfery wpływów; rosną i pogłębiają się sprzeczności społeczne. Wskutek wzmożenia wyzysku klasy robotniczej, wzrostu drożyzny, ogromnego zwiększenia podatków na cele wojenne, istnienia w szeregu krajów kapitalistycznych chronicznego bezrobocia — obniża się stopa życiowa mas pracujących; wzrasta się walka klasy robotniczej, najszerszych mas ludowych o swe żywotne prawa i interesy. Kapitalizm nieuchronnie zmierza ku nowym wstrząsom ekonomicznym i społecznym.

W tej sytuacji wyraźnie skrytalizowały się w rozwoju wyścigi międzynarodowych dwu zasadniczych, przeciwstawnych sobie kierunków.

Z jednej strony, wkrótce po zakończeniu wojny mocarstwa imperialistyczne z reakcyjnymi kołami amerykańskimi na czele zaczęły prowadzić politykę „z pozycji siły”, politykę wyrażającą chęć najbardziej agresywnych elementów tych mocarstw do zdławienia ruchu robotniczego, demokratycznego i narodowo-

wyzwoleńczego, do podważenia obozu socjalizmu i do zdobycia panowania nad światem. W praktyce polityka ta oznacza niepohamowany wyścig zbrojeń; zakładanie amerykańskich baz wojskowych wzdłuż granic ZSRR i krajów demokracji ludowej jak również montowanie bloków agresywnych, wymierzonych przeciwko krajom obozu socjalistycznego; podsyłanie tzw. „zimnej wojny” przeciwko państwom socjalistycznym i przygotowywanie nowych krwawych wojen.

Z drugiej strony coraz bardziej rosną i krzepną siły, występujące na arenie światowej w obronie trwałego pokoju i bezpieczeństwa narodów; rozwijają one aktywną walkę przeciwko groźbie wojny, o pokojowe współistnienie państw o różnych systemach ekonomicznych i społecznych. Decydujące znaczenie ma przy tym nieustanny wzrost sił międzynarodowego obozu socjalizmu, który wywiera coraz większy wpływ na bieg wydarzeń światowych.

Siły pokoju znacznie wzrosły w związku z pojawieniem się na arenie międzynarodowej grupy pokojowych państw Europy i Azji, które proklamowały jako zasadę swej polityki zagranicznej nieuczestniczenie w blokach militarnych. W ten sposób powstała wielka „strefa pokoju”, do której należą zarówno socjalistyczne, jak i niesocjalistyczne państwa Europy i Azji, obejmująca przeszło połowę ludności kuli ziemskiej.

Wydarzeniem epokowym w okresie powojennym jest odbywające się rozpad kolonialnego systemu imperializmu. Walka narodowo-wyzwoleńcza narodów kolonialnych i półkolonialnych uwięziona została w ciągu ostatnich 10 lat wielkimi zwycięstwami: spod znaku kolonialnej i półkolonialnej wyzwoleńczej przeszło 1200 milionów ludzi — blisko połowa ludności kuli ziemskiej. Na porządku dziennym znajduje się sprawa całkowitej likwidacji systemu kolonialnego. Nadszedł przewidziany przez wielkiego Lenina nowy okres historii świata, kiedy to narody Wschodu biorą, aktywny udział w decydowaniu o losach całego świata, stają się nowym potężnym czynnikiem w stosunkach międzynarodowych.

Najbardziej aktywnymi i konsekwentnymi bojownikami przeciwko groźbie wojny okazały się partie komunistyczne, znajdujące się w samym centrum walki o utrzymanie pokoju, o interesy mas pracujących i niezawisłość narodową swoich krajów. Równocześnie antywojenne pozycje zajmują również wiele innych kół społecznych. Z punktu widzenia utrwalenia pokoju jest rzeczą niezwykle ważną, aby wszystkie siły występujące przeciwko wojnie działały w jednolitej froncie i nie osłabiały wysiłków w walce o utrzymanie pokoju. Ogromne znaczenie w tej sprawie ma przewyższenie rozłamów w ruchu robotniczym i nawiązanie rzeczowych kontaktów między partiami komunistycznymi a socjalistami, jak również innymi partiami, które rzeczywiście pragną utrzymać pokój, walczyć przeciwko uciskowi imperialistycznemu, bronić interesów narodowych swoich narodów, demokracji i niezawisłości.

Zjazd aprobuje prowadzoną przez KC KPZR i rząd radziecki pokojową politykę zagraniczną, dzięki której osiągnięte zostały wielkie sukcesy w dziele osłabienia napięcia międzynarodowego, utrwalenia pokoju i umocnienia pozycji sił demokratycznych.

XX Zjazd Partii uważa, iż całkowicie słuszną jest linią Komitetu Centralnego i rządu radzieckiego, zmierzająca do tego, by na podstawie leninowskiej zasady pokojowego współistnienia dążyć do polepszenia stosunków, pogłębiania zaufania i rozwoju współpracy ze wszystkimi krajami. Wielką rolę pod tym względem odegrać może znanych pięć zasad stosunków międzynarodowych, przyjętych przez wiele państw i przez szerokie koła opinii publicznej, wzajemne poszanowanie integralności terytorialnej i suwerenności, nieagresja, wzajemna nieingerencja w sprawy wewnętrzne, rozwijanie stosunków między państwami na podstawie równości i wzajemnych korzyści, pokojowe współistnienie i współpraca ekonomiczna. Zasady te stanowią najlepszą w obecnych warunkach formułę wzajemnych stosunków między państwami o różnych ustrojach społecznych i mogłyby stać się podstawą trwałych stosunków pokojowych między państwami na całej kuli ziemskiej.

Życie potwierdziło w pełni słusność i aktualność wysuniętych przez Związek Radziecki, Chińską Republikę Ludową i inne milujące pokój państwa propozycji zmierzających do rozbrojenia i zakazu broni atomowej i wodowej, do zapewnienia bezpieczeństwa zbiorowego w Europie i bezpieczeństwa zbiorowego w Azji. Rozwiązanie tych najważniejszych problemów stworzy podstawę długotrwałego pokoju i przyczyni się do rozwiązania innych doniosłych nieuregulowanych problemów, a zwłaszcza kwestii niemieckiej.

Ogromne znaczenie dla umocnienia pokoju na całym świecie miałyby nawiązanie trwałych przyjaznych stosunków między Związkiem Radzieckim a Stanami Zjednoczonymi jako dwoma największymi mocarstwami świata, jak również między Związkiem Radzieckim a takimi wielkimi mocarstwami jak Anglia i Francja.

Posunięcia strony radzieckiej zmierzające do osiągnięcia tego celu XX Zjazd uważa za słuszne i podjęte we właściwym momencie i aprobuje je w całej rozciągłości.

Zapewnienie trwałego pokoju i bezpieczeństwa narodów Europy wymaga dalszej poprawy stosunków między Związkiem Radzieckim z jednej strony a krajami zachodnio-europejskimi z drugiej. Związek Radziecki, podobnie jak Wielka Brytania, Francja, Włochy, a także Polska, Czechosłowacja, Jugosławia, Szwecja, Finlandia, Norwegia, Grecja, Austria i wszystkie inne kraje europejskie, jest

żywnie zainteresowany w tym, aby nie dopuścić do wybuchu nowej wojny w Europie, na której terytorium toczyły się główne bitwy pierwszej i drugiej wojny światowej. Leży to również w żywotnym interesie narodu niemieckiego. Tak więc wspólne interesy walki o zapobieżenie nowym konfliktom wojennym łączą wszystkie państwa i narody Europy.

W obecnej sytuacji międzynarodowej doniosłą rolę odgrywa sprawa rozszerzenia i umocnienia przyjaźni i współpracy między Związkiem Radzieckim a krajami Wschodu. Przywiązując wielką wagę do wykonania tego zadania, XX Zjazd aprobuje nawiązanie w ostat nich czasach dobrych, przyjaznych stosunków z Republiką Indii, jak również z Burma, Afganistanem i Egiptem.

Utrwaleniu pokoju i demokracji sprzyja rozwijające się coraz szerzej dążenie narodów krajów arabskich do obrony i umocnienia swej niezawisłości.

XX Zjazd stwierdza z zadowoleniem, że stosunki przyjaźni i dobrego sąsiedztwa ustaliły się między Związkiem Radzieckim a wszystkimi prawie państwami, które z nim graniczą. Nie ulega wątpliwości, że normalne stosunki między ZSRR a Iranem, Turcją i Pakistanem odpowiadałyby żywotnym interesom tych krajów, interesom sprawy pokoju i bezpieczeństwa narodów.

Wielką rolę w dziele rozszerzenia podstaw współpracy między krajami przypada międzynarodowej wymianie handlowej i rozwojowi kontaktów kulturalnych.

XX Zjazd podkreśla, że w chwili obecnej szeregowej wagi nabrały takie podstawowe i zasadnicze zagadnienia współczesnego rozwoju międzynarodowego, jak problemy pokojowego współistnienia dwóch systemów, możliwości zapobieżenia wojnom w obecnej epoce i form przejść rozmaitych krajów do socjalizmu.

Generalna linia polityki zagranicznej Związku Radzieckiego była i pozostaje leninowska zasada pokojowego współistnienia państw o różnych ustrojach społecznych.

Wierząc w swym kraju i w światową społeczność komunistyczną, partia nasza zdecydowanie występuje przeciwko rozpętywaniu wojny. Partia opiera się na niewzruszonym założeniu leninowskim, że ustanowienie nowego ustroju społecznego w tym lub innym kraju — to sprawa wewnętrzna narodu danego kraju. Zjazd stwierdza z zadowoleniem, że zasada pokojowego współistnienia cieszy się coraz większym uznaniem.

Najważniejszym zadaniem Związku Radzieckiego, krajów socjalistycznych i innych krajów milujących pokój oraz najszerszych mas ludowych we wszystkich krajach jest utrzymanie i utrwalenie pokoju oraz zapobieżenie nowej wojnie, nowej agresji. W obecnych warunkach międzynarodowych powstały realne możliwości powstrzymania agresywnych sił imperializmu pragnących pchnąć narody do nowych wojen, które przy obecnym poziomie techniki wojennej przyniosłyby narodom niezliczone nieszczęścia i zniszczenia. Dzisiaj na kuli ziemskiej istnieje nie tylko system kapitalistyczny. Istnieje potężny pokojowy obóz socjalistyczny, w którym siły pokoju widzą nie tylko moralne, lecz również materialne środki zapobieżenia agresji. Poza tym istnieje wielka grupa innych państw z ludnością liczącą setki milionów ludzi, państw występujących aktywnie przeciwko wojnie. Jest także potężny ruch obrońców pokoju, obejmujący wszystkie narody. Ogromną siłą stał się ruch robotniczy w krajach kapitalistycznych.

W tych warunkach pozostaje oczywiście w mocy leninowska teza, że dopóki istnieje imperializm utrzymuje się również ekonomiczna podstawa wojen. Dlatego też powinniśmy zachować jak największą czujność. Dopóki na kuli ziemskiej pozostaje kapitalizm, siły reakcyjne reprezentujące interesy monopolu kapitalistycznego będą nadal dążyć do awantur wojennych i agresji, mogą podejmować próbę rozpętywania wojny. Nie ma jednak bezwzględnej nieuchronności wojen. Istnieją obecnie potężne siły społeczne i polityczne, które rozporządzają poważnymi środkami, aby nie dopuścić do rozpętywania wojny przez imperialistów, a jeżeli imperialiści spróbują rozpocząć wojnę — odeprzeć agresorów drugą mocą, uderzeniem ich awanturniczych planów. W tym celu wszystkie siły występujące przeciwko wojnie powinny być czujne i zmobilizowane, aby działać jednolitym frontem i nie osłabiać swej walki o utrzymanie i utrwalenie pokoju.

W związku z głębokimi zmianami historycznymi, jakie zaszły na arenie międzynarodowej na korzyść socjalizmu, powstają nowe perspektywy, jeśli chodzi o przejście krajów od kapitalizmu do socjalizmu.

Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego opiera się na leninowskiej tezie, że „wszystkie narody dojdą do socjalizmu, to jest nieuniknione, ale dojdą wszystkie niezupełnie jednakowo, każdy wniesie coś swego do tej czy innej formy demokracji, do tej czy innej odmiany dyktatury proletariatu, do tego czy innego tempa przeobrażeń socjalistycznych różnych dziedzin życia społecznego” (dziela, tom 23, str. 67, wyd. pol.).

Historyczne doświadczenie rozwoju wszystkich krajów krocących drogą socjalizmu potwierdziło w całej rozciągłości tę leninowską tezę. Obecnie obok radzieckiej formy przebudowy społeczeństwa na zasadach socjalistycznych istnieje forma demokracji ludowej. Została ona wypróbowana w szeregach krajów 10 lat i całkowicie zdała egzamin. W państwach demokracji ludowej jest również niemало odciśnięty różnic odpo-

wiednio do warunków każdego kraju. Wiele cech swoistych wnosi do form budownictwa socjalistycznego Chińska Republika Ludowa, której ekonomika była przed zwycięstwem rewolucji skrajnie zacofana i miała charakter półfeudalny i półkolonialny. Dzięki zwycięstwu decydujących kluczowych pozycji państwo ludowe — demokratyczne prowadzi politykę pokojowego przekształcania prywatnego przemysłu i handlu oraz stopniowego przeobrażania ich w część składową gospodarki socjalistycznej.

Jest całkowicie zgodne z prawami rozwoju, że formy przejścia krajów do socjalizmu będą w przyszłości coraz bardziej różnorodne, przy czym nie jest konieczne, by realizacja form przejścia do socjalizmu we wszelkich warunkach była związana z wojną domową. Leninizm uczy, że klasy panujące nie rezygnują z władzy dobrowolnie. Jednakże większy czy mniejszy stopień ostrości walki klasowej o przejście do socjalizmu, stosowanie lub też niestosowanie przemocy przy przejściu do socjalizmu zależy nie tyle od proletariatu, ile od stopnia oporu wyzyskiwaczy przeciwko woli przeważającej większości ludu pracy, od stosowania przemocy przez samą klasę wyzyskiwaczy.

Nie ulega wątpliwości, że w szeregu krajów kapitalistycznych, w których kapitalizm jest jeszcze silny i w których rozporządza ogromnym aparatem wojskowo — policyjnym, gwałtowne zastrzeżenie walki klasowej jest nieuchronne.

Jednocześnie w wyniku radykalnych przemian na korzyść socjalizmu na arenie międzynarodowej i ogromnego wzrostu atrakcyjnych sił socjalizmu wśród robotników, chłopów i inteligencji pracującej powstają pomyślniejsze warunki zwycięstwa socjalizmu. W szeregu krajów kapitalistycznych klasa robotnicza pod przewodnictwem swego przodującego oddziału ma w obecnych warunkach realną możliwość zjednoczenia pod swym kierownictwem przytłaczającą większość narodu i zapewnienia przejścia przez naród podstawowych środków produkcji. Prawicowe partie burżuazyjne i rządy przez nie formowane coraz częściej bankrutują. W tych warunkach klasa robotnicza jednocząc wokół siebie chłopstwo pracujące, szerokie koła inteligencji, wszystkie siły patriotyczne i udzielając zdecydowanej odprawy elementom oportunistycznym, niezdolnym do wyrzeczenia się polityki ugody z kapitalistami i obszarnikami, może zadać klęskę reakcyjnym antynarodowym siłom, zdobyć trwałą większość w parlamencie i przekształcić go w organ demokracji burżuazyjnej w narzędzie rzeczywistej woli ludu.

Zjazd podkreśla, że pomyślniejsze warunki zwycięstwa socjalizmu w innych krajach stały się możliwe tylko dlatego, że socjalizm zwyciężył w Związku Radzieckim i zwycięża w krajach demokracji ludowej. Niezbędnym warunkiem tego zwycięstwa był triumf rewolucyjnego marksizmu — leninizmu, konsekwentnie i stanowczo przeprowadzona walka przeciwko ideologii reformizmu i oportunizmu.

Zjazd stawia przed Komitetem Centralnym KPZR następujące zadania w dziedzinie polityki zagranicznej:

Nieugięcie prowadzić leninowską politykę pokojowego współistnienia państw niezależnie od ich ustroju społecznego. Walczyć aktywnie o sprawę pokoju i bezpieczeństwa narodów, o zaufanie między państwami, dążąc do przekształcenia osiągniętego złagodzenia napięcia międzynarodowego w trwały pokój.

Wszelchstronnie zacieśniać braterskie stosunki z Chińską Republiką Ludową i wszystkimi krajami demokracji ludowej, pamiętając, że im bardziej zwarte i potężne będą państwa socjalistyczne, tym pewniejszy będzie pokój.

Umacniać przyjaźń i współpracę z bratnimi narodami Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii.

Zacieśniać więzy przyjaźni i współpracy z Republiką Indii, Unią Burmańską, Afganistanem, Egiptem, Syrią, Indonezją i innymi państwami, które opowiadają się za pokojem, popierają kraje, które nie dają się wciągać do bloków agresywnych, szukać zbliżenia ze wszystkimi siłami, które są zainteresowane w utrzymaniu pokoju.

Rozwijać i umacniać stosunki przyjaźni z Finlandią, Austrią, Szwecją i innymi krajami neutralnymi.

Prowadzić aktywną politykę dalszej poprawy stosunków z USA, Anglią, Francją, Włochami, Niemcami zachodnimi, Japonią, jak również z ościennymi państwami — Iranem, Turcją i Pakistanem, dążąc do umocnienia wzajemnego zaufania, szerokiego rozwoju stosunków ekonomicznych, rozszerzenia kontaktów i współpracy w dziedzinie kultury i nauki.

Rozwijać i umacniać braterskie stosunki narodu radzieckiego z masami pracującymi wszystkich krajów.

Czujnie śledzić knowania kół, które nie są zainteresowane w złagodzeniu napięcia międzynarodowego, demaskować w porę dywersyjną działalność wrogów pokoju. Podejmować niezbędne kroki w celu dalszego umocnienia potęgi obronnej naszego państwa socjalistycznego, utrzymywanie naszą obronę na poziomie nowoczesnej techniki i nauki wojennej, zapewnić bezpieczeństwo naszej ojczyzny.

Dokończenie rezolucji
podamy w numerze jutrzejszym

Doniosłe znaczenie w rozwinięciu ideologicznej pracy partii, w ideowo-politycznym wychowaniu naszych kadr odegrały i nadal odgrywają wskazania Komitetu Centralnego o konieczności walki z prądami poglądów subiektywno-idealistycznych na rolę jednostki historii. Teoria „bohaterów i tłumów” związana jest z pomniejszaniem twórczej roli mas.

Zrozumiałe jest, że Komitet Centralny realizujący leninowskie wskazania o decydującej roli mas ludowych jako prawdziwego twórcy i motoru historii domagał się walki z kultem jednostki. Należy otworzyć powieść, że my, komuniści, którym partia powierzyła pracę ideologiczną, nie nadążamy bynajmniej całkowicie za niezwykle ważnymi wskazaniami Komitetu Centralnego. Należy przyznać, że w rozwoju nauk społecznych istnieje zjawisko powolnego nienadążania.

Tow. Chruszczow słusznie wskazał, że obecnie na pierwszy plan wysuwa się ekonomiczna strona teorii marksizmu-leninizmu, problemy konkretnej ekonomiki. Odrzucanie od życia, od praktyki budownictwa komunistycznego — oto główna wada uczonych-ekonomistów.

Radziecka nauka historii przed XX Zjazdem KPZR osiągnęła pewne sukcesy. Jednakże zjawisko nienadążania istnieje również wśród historyków.

Zwrócenie uwagi na teorię ekonomiczną nie oznacza wcale, że inne gałęzie nauk społecznych schodzą na dalszy plan. Tow. Chruszczow podkreślił, że klubna historia naszej partii również nadal powinna być jednym z najważniejszych źródeł wychowania naszych kadr.

Niewątpliwie paląca jest konieczność przygotowania pracy uogólniającej lub podręcznika historii społeczeństwa radzieckiego.

Płynnym, nie cierpiącym zwłok zadaniem jest — podnieść na prawdziwie naukowy poziom studiowanie historii naszej wielkiej partii komunistycznej, w tej dziedzinie szczególnie silnie daje się we znaki, hamujące postępową naukę, oddziaływające na kulturę jednostki.

Niezupełnie zadowolającą przedstawia się u nas sprawa publikowania leninowskiej spuścizny teoretycznej. Wydaje mi się, że nadszedł czas, aby

Kierując się wskazaniem KC KPZR nauka radziecka wniesie swój wkład w walkę o triumf idei marksizmu-leninizmu

Przemówienie A. M. Pankratowej na XX Zjeździe KPZR

pomyśleć o opublikowaniu pełnego, klasycznego wydania dzieł Lenina.

Dotychczas brak szczegółowej, naukowo opracowanej biografii Lenina. Nie wydano również naukowo opracowanej biografii twórców naukowego komunizmu — Marksa i Engelsa.

W naszej literaturze historyczno-partijnej w sposób niedostateczny przedstawiona jest rola Lenina jako kierownika partii bolszewickiej i państwa radzieckiego. Słabo oświetlona jest działalność Lenina w okresie interwencji i wojny domowej.

Bardzo słabo oświetlona jest działalność państwowa i gospodarcza Lenina po wojnie domowej.

W naszej literaturze historyczno-partijnej bardzo słabo odbicie znajduje działalność współbojowników Lenina, starych bolszewików. Ilekroć konkretnych i ważnych szczegółów mogłyby wnieść wspomnienia starych bolszewików, napelniając naszą suchą, pozbawioną konkretnych faktów historię partii.

Czyż nie należałoby wykorzystać pożytecznego doświadczenia starych historyków partii, oczywiście, po odpowiednim opracowaniu? Byłoby to zupełnie nie w czasie w związku z nadchodzącym 40-leciem Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej.

W referacie tow. Chruszczowa śmiało ujawnione zostały niedociągnięcia w naszej działalności gospodarczej, państwowej i partyjnej. Partia stanowczo występuje przeciwko próbom upiększania obecnego stanu rzeczy, ale niektórym naszym historykom brak odwagi, by podkreślić trudności i braki w działalności partii w przeszłości.

A niektórzy historycy wysuwają błędne tezy i aby je potwierdzić nie cofają się przed dowolnym traktowaniem ciałych prac.

Z olbrzymim zadowoleniem przyjęto wskazania tow. N. S. Chruszczowa w referacie sprawy wojskowej KC, by skrupulatnie badać konkretne fakty, dawać zgodną z prawdą ich ocenę, bez lakierowania i upiększania, by cała nasza praca ideologiczna prowadzona była na wysokim poziomie teoretycznym, w zdecydowanej walce z dogmatyzmem i doktrynizmem.

Towarzysz Mikołaj poddał słusznej krytyce książkę o rozgromieniu nacjonalizmu burżuazyjnego na Ukrainie. Należy przyznać, że my, historycy, nie ujawniliśmy błędów zawartych w tej książce. Brak analizy podstaw społecznych tych czy innych zjawisk historycznych i subiektywistyczne tłumaczenie wszystkich naszych niepowodzeń jedynie szkodliwą akcją wrogów lub ludzi uznanych za wrogów, zaś naszych sukcesów — talentem poszczególnych przywódców — w tym wszystkim dopatrzeć się można dość rozpowszechnionego przeżytku kultu jednostki; z tym należy zerwać.

Powinniśmy pokazać, jak wielką uwagę poświęcała i poświęca partia interesom, właściwościom narodowym i dążeniom wielkich i małych narodów, wychowywaniu ich w duchu braterstwa i międzynarodowości.

Wszystkich tych zagadnień nie można rozwiązać we właściwy sposób, jeśli nie zostaną przezwyciężone błędy w oświeślaniu sytuacji narodowości Rosji carskiej.

Towarzysz Chruszczow oświeścił w swym referacie le-

ninowskie zasady polityki zagranicznej Związku Radzieckiego. Pokazał, jak partia nasza i rząd wcielają te zasady w życie.

Historycy radzieccy powinni głębiej naświetlać historię polityki zagranicznej Związku Radzieckiego, wzajemne stosunki Kraju Rad z krajami kapitalizmu, głębokie zasady różnic między pokojową polityką zagraniczną państwa radzieckiego opartą na poszanowaniu praw i interesów wszystkich narodów, a polityką zagraniczną państw imperialistycznych opierającą się na podbojach i na ucisku kolonialnym.

Państwo radzieckie przekreśliło uprawianą przez carat politykę zaboru i ucisku i zapoczątkowało nową erę w stosunkach między narodami całego świata. Dlatego też nie słusznie postępują ci autorzy, którzy — wbrew wypowiedziom Marksa, Engelsa i Lenina — charakteryzują zabór carat jako wojny sprawiedliwej.

Z kolei A. M. Pankratowa omówiła sytuację w Akademii Nauk Społecznych, Akademii Nauk ZSRR poddając ją krytycznej analizie oraz przedstawiła potrzebę stworzenia samodzielnego Instytutu Historii ZSRR i zorganizowania Wszelkiego Związku Towarzystwa Historyków Radzieckich.

Wystąpienie swe A. M. Pankratowa zakończyła nast. słowami:

Nie wolno zapominać, że działalność nasza ma wielkie znaczenie międzynarodowe. Naszych przemówień słuchają uważnie uczeni innych krajów. Mogliśmy się o tym przekonać na kongresach międzynarodowych i w czasie spot-

kań z uczonymi z zagranicy. Nasi przyjaciele za granicą oczekują od nas pomocy. W ciągu ubiegłych lat rozszerzyły się nasze kontakty międzynarodowe. Należy je w dalszym ciągu umacniać. Powinniśmy nawiązać ścisłą współpracę z uczonymi krajów demokracji ludowej, jak również z postępowymi historykami krajów kapitalistycznych. Za granicą sporo jest uczciwych uczonych, z którymi możemy współpracować, chociaż nawet nie są marksistami. Oczywiście nigdy i pod żadnym względem nie możemy i nie będziemy rezygnować z naszych pozycji ideowych. To-

warzysz Chruszczow podkreślił, że nasza broń ideologiczna powinna być starannie wyostrzona. Musimy pamiętać, że przywódcy obozu imperialistycznego dążą do wzmocnienia i zaktywizowania walki ideologicznej z marksizmem i komunizmem. W jednym ze swych przemówień Eden oświadczył, że przed ideologią kapitalizmu stoi obecnie trudne zadanie walki o duszę człowieka, walka, która teraz znajduje swój wyraz w ideologii.

No cóż! Gotowi jesteśmy przyjąć to wyzwanie. Będziemy nadal wznosić walkę z ideologią burżuazyjną. Jesteśmy pewni wyniku tej walki. Idee marksizmu-leninizmu posiadają olbrzymią siłę przyciągającą. Z każdym dniem miliony ludzi pracy na całym świecie będą coraz głębiej przekonywać się o wyższości ustroju socjalistycznego. Rosną sympatie narodów do Związku Radzieckiego jako do ostoji najbardziej postępowych idei realizowanych w kraju socjalizmu.

(Przemówienie Pankratowej zostało przyjęte hucznymi oklaskami).

Premier Mollet stawia kwestię zaufania Głosowanie we wtorek

PARYŻ (PAP)

W czwartek po południu francuskie Zgromadzenie Narodowe rozpoczęło debatę nad rządowym projektem reform społecznych, m. in. nad sprawą 3-tygodniowych urlopów płatnych w przemyśle i rolnictwie.

Podczas debaty premier Mollet zapowiedział, iż stawia kwestię zaufania w związku z tymi projektami.

Mollet postawił sprawę votum zaufania dwukrotnie: 1. w związku z projektem wprowadzenia 3-tygodniowych płatnych urlopów we wszystkich przedsiębiorstwach i 2. ewentualnie w pewnych tylko kategoriach przedsiębiorstw.

Głosowanie nad votum zaufania odbędzie się w najbliższy wtorek. Według opinii kół dobrze poinformowanych, Zgromadzenie Narodowe prawdopodobnie wyrazi premierowi votum zaufania ogromną większością głosów, ponieważ komisja pracy Zgromadzenia przyjęła projekt ustawy w sprawie urlopów jednomyślnie, zaś w praktyce 3-tygodniowe urlopy obowiązują już w wielu przedsiębiorstwach francuskich.

Agencja France Presse wyraża przypuszczenie, iż Mollet postawił kwestię zaufania po to, aby uniknąć zbyt długiej debaty nad projektami reform społecznych i ewentualnych prób odroczenia decyzji Zgromadzenia w tej sprawie.

Pracownicy poszukiwani

Inżynier wzgl. technik z uprawnieniami budowlanymi potrzebny na stanowisko kierownika technicznego. Wynagrodzenie wg układu zbiorowego w budownictwie. Zgłoszenia należy kierować na adres Spółdzielni Pracy Remontowo-Budowlanej w Jarocinie, ul. Walki Młodych 47. K523

Technolog ze znajomością zagadnień rolnospożywczych lub chemii oraz księgowego zatrudni Rej. Przeds. Przetwórcze Odpadków Zwierzęcych i Roślinnych w Poznaniu. Podania i życiorysy składać w sekcji kadr ul. Ohełmońskie-go 20, II ptr. K535

Oborowy z pomocą potrzebny natychmiast do Rolniczego Zespołu Spółdzielczego w Garbach. pow. Środa, p-ta Murzynowolesne, stacja Sulecinek. Stan obory 50 sztuk i 100 owiec. K336

Księgowego finansistę na stanowisko z-cy gł. księgowego i samodzielnego księgowego - kosztownika zaangażują zaraz Swarzędzkie Fabryki Mebli Swarzędz k. Poznania, ul. Poznańska 25. K542

Ajenta do skupu artykułów nabiałowych oraz drobiu w terenie zaangażuje zaraz Dyrekcja MHD Nabiałem i Pieczywem w Poznaniu. Zgłoszenia przyjmujecie dział handlowy ul. Konfederacka, Barak 5, pokój nr 6. K545

Inżynierów - mechaników na stanowiska konstruktorów i weryfikatorów oraz techników-mechaników zatrudni zaraz Biuro Konstrukcyjne „Bipromus” Poznań, ul. Świerczewskiego 51a. Wynagrodzenie wg. systemu akordowego. K556

Praca
Pomoc domowa z gotowaniem na większą plebanie pod Poznaniem, zaraz potrzebna. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dnia 2782g.

Przedstawiciela do zbierania zamówień na krawaty, do sklepów spółdzielczych (wieloletni doświadczenie) poszukuje wytwórnia. Wynagrodzenie prowizyjne. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dnia 2866g.

W pierwszej rocznicy śmierci naszej matki i babi, sp.
z Gnińskich
Julii Wawrowskiej
odprawione zostanie nabożeństwo żałobne w poniedziałek, 27 bm., o godz. 7, w kościele św. Anny, przy ul. Matejki.

Córka z synem i wnuczkami
2808g

Zwyczajne walne zgromadzenie członków

Kasy Pogrzebowej Urzędników Samorządowych Wojew. Poznańskiego w Poznaniu odbędzie się w niedzielę, dnia 11 marca 1956 r., o godz. 10.30 w gmachu Prezydium WRN, ul. Jarosława Dąbrowskiego 12, II p. (Świętlica). — Na porządku obrad zmiana statutu, między innymi zmiana nazwy oraz wybór władz Kasy. Zarząd 2773g

Zakupimy

ARYTMOMETR

Szczegółowe oferty z podaniem marki, procentu zużycia, oraz ceny kierować do Biura Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dnia K524.

Sprzedż

Wózki dziecięce, autka drewniane, koszykowe, spacerowe, czeskie, na łożyskach kulkowych nowoczesne, drewniane, gięte, dla bliźniat oraz lalek, poleca: H. Świętlik, Poznań, Wrocławska 13. 2470g

Sprzedam maszynę do pisania walizkową, sygnet męski, prób 585, Poznań, Polna 21, m 15. 2899g

Maszynę do szycia, krawiecką, sprzedam. Poznań, Grudzień 82, m 3. 2902g

Sypialnię używaną i kuchnię, sprzedam. Poznań, Kopernika 5, m 4. 2812g

Radio „Syrena” 1500 zł, sprzedam. Poznań - Debiec, Goleśzowska 12 m 2, od godz. 15.30. 2821g

Sprzedam większą ilość tańcuszka (nadaje się do użytku nauczycieli kołnierzyków). Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dnia 2822g.

Kuchnię używaną, komplet, sprzedam. Poznań, 23 Lutego 2, m 12. 2828g

Władysława Heinschowa
przeżywszy lat 75.
Pogrzeb odbędzie się dnia 27. 2. br., o godz. 16 w Krotoszynie.

O tym zawiadamia stróżką rodzina

2919g

Lokale

Zamienie duży, samodzielny pokój z kuchnią i przynależnościami, w śródmieściu Bytomia na podobie w Poznaniu, Władysław: Poznań, tel. 13-58. 2567g

Samotny poszukuje niekierującego pokoju, najchętniej w śródmieściu. Warunki do omówienia. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dnia 2806g

Młoda pracująca w aptece szuka pokoju ewentualnie wspólnego. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dnia 2871g.

Nieruchomości

Parcela, domki, wille, kamienice kupno, sprzedaż, załatwia solidnie „Union”, Poznań, Nowowiejskiego 9. 1534g

Kamienice, wille, parcele, domki, w różnych dzielnicach polecam — poszukuję. Nowak, Poznań, Czerwonej Armii 26, tel. 87-95. 1724g

Wille, domy, parcele, kupno, sprzedaż, „Ośdopol” Poznań, Nowowiejskiego 6. 2508g

Gospodarstwo z budynkami, ziemią, do 10 ha, wezmę w użytkowanie, lub zamienię na domki z ogrodem, 1000 m², w mieście, przy Poznaniu, Krzyżaniak, Bukowiec, p-ta Bukowiec, pow. Chodzież. 2767g

Obwodowy Kom. Frontu Narodowego nr 142 organizuje w każdą sobotę i niedzielę w restauracji „Wypoczynek” w Parku im. J. Stalina

WIECZORKI TANECZNE

Gra zespół rytmiczny Bernarda Tomczaka Piosenki śpiewają: Wanda Tomczak, Mięczyśław Arning.

Początek w sobotę, o godz. 20.00, w niedzielę, o godz. 15.00. K558

Gospodarstwo do 20 ha, kupię, Gruszczyński, Poznań, Wrocławska 22. 2641g

Dom 10-pokojowy, z budynkami gospodarczymi, ogrodem w Miłosławiu, pow. Września, sprzedam, cena 250.000 zł. Adres wskazać Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, nr 2741g.

Kupię zaraz wille jednorodzinne, komfortowe, całą wolną, z ogrodem, owocowo - warzywnym do 5000 m², na przedmieściu Poznania lub okolicy, może być nad jeziorem, rzeką. Pośrednicę wykluczam. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dnia 2734g

Gospodarstwo miśnorolne w woj. pomorskim, zabudowane, murowane, mieszkanie wolne, sprzedam okazjonalnie, Warszawa, Emilii Plater 30, Talar. K562

Dom jednorodzinny, morga ogrodu, 120.000 zł. Dom jedno-rodzinny, dwumorgowy ogrodem, 125.000 zł. Dom jedno-rodzinny 4 morgi ziemi, na sadownictwo, 100.000 zł (wszystkie nieruchomości przy Poznaniu) sprzedam: Nowak, Poznań, Czerwonej Armii 26, tel. 87-95. 2839g

Dnia 23 lutego 1956 zmarł opatrzony Sakramentami św. przeżywszy lat 64, sp.

Wojciech Zdunek

administrator domu przy ul. Żylandzkiej 3.

Pogrzeb odbędzie się dzisiaj, w sobotę, 25 bm., o godz. 13.10 z kaplicy cmentarnej na Jeżycach.

2905g

Lokatorzy i Znajomi

Przedsiębiorstwo Państwowe UZDROWISKO KRYNICA

w miesiącu kwietniu br. NIECZYNNE.

Zadne zabiegi nie będą dokonywane! K550

SPRZĘT BETONIARSKI

do wyrobu dachówek, kręgów studziennych, kanalizacyjnych, przepustów drogowych itp. pilnie zakupu

Spółdzielnia Pracy „Pre-Beton” w Radomiu ul. Szkłana 1. K532

Różne

Uwaga! Przyjmuję do farbowania skóry baranie, królicze i inne oraz futra. Farbiarnia Futer, Poznań, Wrocławska 1867g

Maszyny do szycia zwykłe i specjalne, naprawia solidnie: Warsztat Mechaniczny, Poznań, Dzierżyńskiego 89. Kupujemy stare maszyny na części. 2467g

Oluwie na kauczkach reperuje, nakładam nowe spody. Poznań, Ratajskiego 28, pracownia obuwnicza. 2692g

Lekarskie

Cecylia Kuligowska, lekarz, specjalista chorób kobiecych i położnictwa, przyjmuje od godz. 16-18, Poznań - Sołacz, Górska 12. 2796g

Andrzej Dziurła

b. długoletni kierownik Wodociągów w Śmiglu.

Pogrzeb odbędzie się w niedzielę, 26 bm., o godz. 14 ze szpitala w Śmiglu.

Cześć jego pamięci!

KOLEŻY I PRACOWNICY MPK W ŚMIGLU K559

Witold Mierzwiak

st. insp. Urzędzeń Centr. Ogrzewania.

W Zmarłym straciłszy wybitnego fachowca i sumiennego współpracownika oraz serdecznego kolegę, który pozostanie na długo w naszej pamięci.

Pogrzeb odbędzie się w poniedziałek, 27 bm., o godz. 15.30 z kaplicy cmentarza na Górczynie.

MIĘJSKI ZARZĄD BUDYNKÓW MIESZKALNYCH W POZNANIU

DYREKCJA RADA ZAKŁADOWA K564

Głos Nr 48 Str. 3

Nie wykorzystane rezerwy opałowe

Posiadamy w naszej psychice kompleks uprzedzeń do namiastki. Samo nazwanie jakiegokolwiek zastępczym, czyli namiastkowym, wywołuje grymas niechęci. A przecież przekonaliśmy się, że namiastka jedwabiu naturalnego, zwana stylonem, nylonem czy perlonem, pobliża pierwowzoru!

Elektrycy stosują spokojnie przewody aluminiowe na miejsce miedzianych. Nie znaczy to, oczywiście, że namiastka zawsze musi być lepsza od swego pierwowzoru, ale zawsze oszczędza tamten materiał.

Aktualne jest używanie zastępczych materiałów opałowych. Obecne mrozy przekonują nas najlepiej (niestety po niewczasie), że można doskonale zaoszczędzić węgla kamiennego przy pomocy innych materiałów opałowych.

Popatrzmy trochę wstecz. Zapytajmy starszych ludzi jak to było przed „tą wojną”, a jeszcze lepiej przed „tamtą wojną”. Zapytajmy, ile wtedy do jego rodzinnej wsi czy miasteczka sprowadzano węgla. Okazuje się, że węglem palono we dworze, na plebanii, w gminie i w szkole. Poza tym — węgiel na wsi sprowadzało najwyżej kilku gospodarzy. Ogólnie zaś palono drzewem i torfem.

Brak drzewa nie pozwalało

Kto podejmie inicjatywę?

W zakładach pracy odbywają się obecnie zebrania przygotowawcze przed obchodem Dnia Kobiet (8 marca) oraz II Ogólnokrajowym Kongresem L. K.

Taką naradę zorganizowała m. in. Rada Kobiela przy Szamotulskiej Fabryce Mebli. Uczestniczki zebrania zobowiązały się dążyć do polepszenia warunków bytowych pracowników, rozszerzenia działalności ekip łączności miasta z wsią, ożywienia pracy biblioteki zakładowej, pełniejszego wykorzystania czasów wypoczynkowych i rodzinnych oraz współpracy z Komitetem Rodzicielskim przy Szkole Podstawowej nr 1. Ponadto postanowiono zorganizować uroczystą akademię z okazji Dnia Kobiet.

Do podejmowania podobnych zobowiązań Rada Kobiela przy Fabryce Mebli wzywa wszystkie kobiety powiatu szamotulskiego.

Na marginesie

powstania nowego czasopisma dla młodzieży wiejskiej.

— Dokąd tak pędzisz??

— Jak ci powiem, że na przelaj po pismo „Na Przelaj”, to i tak nie uwierzysz!!

Kina

KALISZ: Wolność — „A jednak żyjemy”, Stylowe — „Podhale w ogniu”; OSTROW: Przewodnik — „Kochałm własny”; Słonec — „Biała grzywna”; GNIEZNO: Polonia — „Księżniczka Mary”, Lech — „Dzieci Hiroshimy”; LESZNO: Sportowiec — „Mały uciekinier”

Radio

PROGRAM I — Fala 1322 m
12.15 — utwory na róg, 12.30 — na swojską nutę, 12.50 — pasterkie pieśni ludowe, 13 — dla wsi, 15.30 — słuchowisko dla dzieci — M. Witwińskiej, 16.05 — koncert życzeń, 17 — z życia Związku Radzieckiego, 17.30 — koncert rozrywkowy, 18.30 — „Radioproblemy” — aud. Biura Stud., 18.40 — utwory skrzypcowe w wyk. H. Kowalskiego, 19 — „Zgaduj, zgadula”, 20.28 — muzyka taneczna, 21.50 — felieton literacki, 22 — kronika sportowa, 22.10 — „Z najpiękniejszych operetek”, 22.40 — sekcja taneczna
Wiadomości: 5.05, 6, 7, 8, 8.30, 12.04, 16, 20, 23

becnie na używanie go w masowej ilości na opał, ale jest przede wszystkim torf. Jasne, że węgiel kamienny daje więcej ciepła, ale przecież w okresie jesienno-wiosennym możemy doskonale palić w piecach torfem, a zimą używać torfu jako domieszki do węgla. Torfu mamy pod dostatkiem. Są to wielkie, nie wykorzystane rezerwy. Wydobycie torfu dać może dodatkowe zajęcie małorolnym na wsi. Torf można także eksploatować na skalę przemysłową przy użyciu mechanicznych koparek. Powinniśmy wprowadzić zasadę przydzielania węgla na wieś, równocześnie z pewną ilością torfu. Da to nam tysiące ton węgla oszczędności!

Drugim materiałem zastępczym jest węgiel brunatny. Eksploatacja jego jest jeszcze ciągle za mała. Rozbudowa kopalni węgla kamiennego wymaga olbrzymich nakładów finansowych, gdy węgiel brunatny kopać można odkrywkowo, jak glinę do cegielni.

Rok 1956 jest rokiem badania warstw ziemi. Czy nie właściwą rzeczą byłoby wskazywanie nawet niezbyt grubych warstw węgla brunatnego (byłoby płytko położonych), które by mogły eksploatować spółdzielnie do tego celu powołane? Te niebogie pokłady nie nadają się do eksploatacji przez myślówkę, lecz stanowią drugą — wielką, zaniedbaną rezerwę opałową.

Mieszkańcy miasteczek i wsi powiatu konińskiego pamiętają doskonale, jak przed wojną wydobywali na własną rękę węgiel brunatny. Kopano dość. Jeden człowiek wchodził do dołu i napelniał wiadro węglem, drugi wyciągał sznur z „szybu” i ładował zawartość na wózek, czy do worka. Tą samą drogą usuwano warstwy ziemi i wodę zalewającą „pokład”.

Oczywiście spółdzielnia, która by zajęła się wydobyciem węgla brunatnego, musiałaby stosować mniej prymitywne sposoby. Jako urzędzenia wystarczyłyby łopaty, taczki, ewentualnie wagoniki wąskotorowe (lorki) do odrzucania warstw zewnętrznych ziemi. Dalej ładować można węgiel łopatami na wozy. Ewentualne odwodnienie zafatwiłaby pompa ze Strazy Pożarnej lub kołowrót napędzany siłą konia.

A więc sprzęt jest, węgiel

brunatny leży w dużej części naszego województwa, trzeba tylko inicjatywy, a spółdzielnie buro-węglowe pokryją nasze województwo.

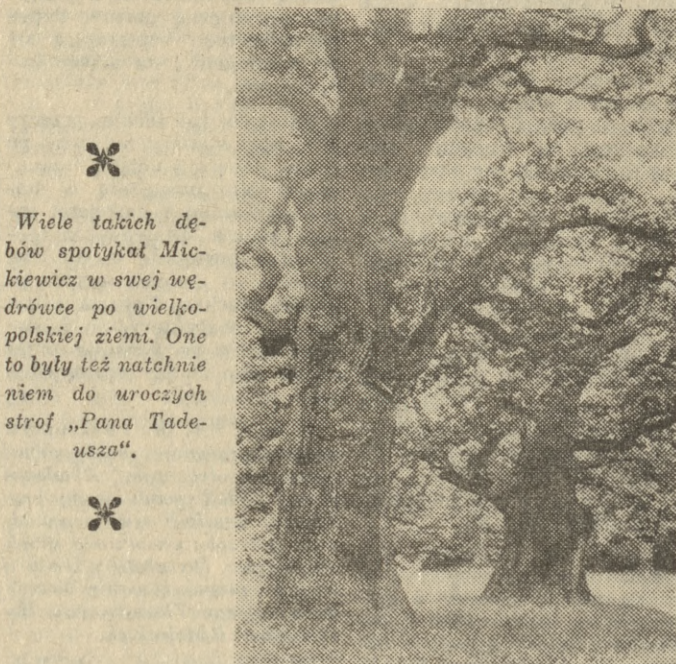
Czekamy więc na:

— Spotęgowanie wydobycia torfu na wsi, sprawą tą winny się zająć gminne spółdzielnie „Samopomoc Chłopska”.

— Badanie płytkich złóż węgla brunatnego i w miejscach, gdzie istnieją takie warstwy, organizowanie komitetów założycielskich spółdzielni burowęglowych.

Ile nam to da oszczędności na węglu kamiennym, to pokaże się, gdy akcja dobrze zorganizowana przyniesie rezultaty.

Z. PECHERSKI

Wiele takich dębów spotykał Mickiewicz w swej wędrówce po wielkopolskiej ziemi. One to były też natchnieniem do uroczystego stroju „Pana Tadeusza”.

Przy warsztatach

Dla uczczenia XX Zjazdu KPZR robotnicy Wągrowieckich Zakładów Drzewnych zobowiązali się zwiększyć wydajność, a pracownicy umysłowi włączyć się do produkcji.

(Kdw)

O szamotulskich świetlicach

Dyrekcja PSS w Szamotulach wspólnie z radą zakładową uruchomiła świetlicę, w której pracownicy mieli znaleźć szereg kulturalnych rozrywek. Nieumiejętna praca kulturalno-oświatowa sprawiła, że w placówce tej wieje nudą, a kostiumy regionalne nie mają komu służyć...

Podobnie dzieje się z instrumentami muzycznymi, które znajdują się w świetlicy szamotulskiej Cukrowni. Orkiestra zakładowa — po odejściu mgr. Pawłowskiego — nie przejawia żadnych oznak działalności, co jednak nikogo z członków dyrekcji i rady zakładowej nie niepokoi.

Troskę o należyty rozwój życia kulturalno-oświatowego wykazują natomiast kierownictwa takich zakładów, jak: Spółdzielnia Pracy Metalowo-Galanteryjnej we Wronkach, POM w Ostrogu, Przemyślni PRN i PZGS w Szamotulach, Wronkowska i Szamotulska Fabryka Mebli oraz Wronkowskie Zakłady Wyróbów Metalowych. Pracownicy tych zakładów poza uczestnictwem w normalnych zajęciach kulturalno-oświatowych potrafili w kilku dniach zorganizować zespoły propagandowo-artystyczne, które wystąpiły podczas zebrań oświatowych w pobliskich spółdzielniach produkcyjnych. Artystów amatorów gorąco oklaskiwano m. in. w Galiwie, Kłodzku i Turowie. (S. H.)

ALKOHOL przyczyną nasilenia chorób wenerycznych

W 1948 r. — dzięki wszczętej energicznie akcji „W” — na 10 tys. mieszkańców Wrzesnia notowano tylko jeden wypadek zachorowania na kiłę. Niestety, statystyka z 1955 roku wykazuje znowu pewne nasilenie zachorowań na choroby weneryczne. Przyczyną jest nadużywanie napojów wysokostykowych. 70 procent tych, którzy zapadają na rzeżączkę lub kiłę, stanowią alkoholicy.

Fakty te powinny zaalarmować całe społeczeństwo, a szczególnie ZMP i związki zawodowe. (K. St.)

Miłośnicy przyrody mają swój „kalejdoskop”

Z przyjemnością notujemy ożywioną w ostatnim czasie działalność Ligi Ochrony Przyrody w okręgu poznańskim.

Pierwszy numer kwartalnego Biuletynu (styczeń-marzec) przynosi zapowiedź przekształcenia go w oficjalne czasopismo LOP. Wtedy, jak proponuje mgr Wiesława Stypa w swym „Przyrodniczym kalejdoskopie”, czytelnicy będą mogli drukować na łamach pisma swe wspomnienia z czasów, opisy wycieczek, wędrówek itp. Innowacją wprowadzoną do Biuletynu jest dział dla młodzieży szkolnej, gdzie znaleźć można ciekawe informacje o ochronie ptaków w okresie ciężkiej zimy. Rozpisany przez LOP konkurs spotkał się z żywym odzewem ze strony młodzieży 64 szkół całego województwa. Kółka młodzieżowe budują skrzynki dla ptaków według pomysłu prof. Sokolowskiego. Naj-

więcej skrzynek, bo aż 60, założyły dzieci ze Szkoły nr 1 w Kaliszu. Dokładne wskazówki o budowie skrzynek legowych i karmników można znaleźć w wydanej ostatnio ulotce prof. Sokolowskiego pt.: „Skrzynki dla ptaków”.

Oprócz tego została wydana ulotka J. W. Szulczewskiego „O Wielkopolskim Parku Narodowym”. Zawiera ona dużo ciekawych informacji, a nawet może służyć jako przewodnik.

Ostatnią nowością wydawniczą LOP jest broszura dr. Heleny Szfran pt.: „Szlakiem Mickiewicza po lasach i parkach Wielkopolski”. Zawiera ona ciekawe informacje, ilustrowane mapką wędrówek po ęty ze zdjęciami pomnikowych drzew i stanowi interesujący przyczynek do historii pobytu Mickiewicza w Wielkopolsce.

21 zespołów łaskarskich w Czarnkowskim

W powiecie czarnkowskim, z uwagi na konieczność stosowania intensywnego gospodarki łaskarskiej, chłopcy chętnie łączą się w zespoły uprawy i pielęgnacji łąk. Dotąd utworzono już 21 takich zespołów, skupiających ponad 700 członków i 742 ha trwałych użytków zielonych.

Największe zespoły zorganizowano we wsiach Pelcza, Kawczyn i Pękowo. 225-ciu członków prowadzić będzie w tych wsiach zespołową pracę na ponad 200 hektarach łąk. W niektórych wypadkach rozpoczęto prace te już jesienią.

Godna pochwały jest także inicjatywa chłopów w niektórych wsiach, jak Pękowie i Pilce — organizujących zespoły wspólnego wypasu bydła. (S)

Głos WIELKOPOLSKI

Redakcja, Poznań, ul. Grunwaldzka 19. Telefony: centrala 611-21 (łączy wszystkie działy); dział informacji: 659-39, dział łączności: 657-18; sekretarz redakcji: 648-85; redaktor naczelny: 657-76; drukarnia (nocny) — 629-52.

Zamówienia i przedpłaty na prenumeratę indywidualną w wysokości 15 zł kwartalnie, 30 zł półrocznie, 60 zł rocznie przyjmują wszystkie urzędy pocztowe oraz listonosze.

Biuro Ogłoszeń: Poznań, ul. Świerczewskiego nr 3, tel. 624-59, czynne od godz. 8—18.30, w soboty do godz. 14.30. Za dział ogłoszeń redakcja nie odpowiada.

Druk: Zakłady Graficzne im. M. Kasprzaka w Poznaniu.

K-7-410

Głos SPORTOWY

Trudne spotkanie polskich juniorów w turnieju FIFA

Mimo że sezon zimowy trwa w całej pełni — coraz więcej do głosu dochodzą piłkarze. Wiele zespołów ligowych przed zbliżającymi się mistrzowskimi rozgrywkami przygotowuje swoich piłkarzy do ciężkich bojów na specjalnych zgrupowaniach.

Po gościnie mistrza Polski — CWKS na Węgrzech oraz występie piłkarzy krakowskiej Garbarni w Chinach — najwięcej zainteresowania wśród miłośników sportu nr 1 budzi udział polskiej reprezentacji juniorów w dorocznym turnieju FIFA na Węgrzech, w dniach od 28. 3. do 2. 4. br.

Do turnieju zgłoszono 16 zespołów, które podzielono w drodze losowania na cztery grupy po cztery drużyny, mianowicie:

I grupa: Węgry, NRF, Bułgaria, Anglia.

II grupa: Rumunia, Jugosławia, Austria, POLSKA.

III grupa: Włochy, Belgia, Francja, Saara.

III Plenum Rady Wojew. LZS

3 marca br. odbędzie się w Poznaniu III Plenum Rady Wojewódzkiej LZS. Tematem obrad — dalsze umocnienie rad zrzeszenia. Członków LZS, którzy pragną wypowiedzieć się na temat działalności rad zrzeszenia, prosimy o nadsyłanie listów do Rady Wojewódzkiej (Poznań, ul. Grunwaldzka 20) lub redakcji „Głosu Wielkopolskiego” (ul. Grunwaldzka 19).

Ze sportu wiejskiego

Na starcie zimowej spartakiady LZS przy PGR Strzelce Wlkp. — Zjednoczenie Chodzież, która odbyła się w Margoninie, stanęło 44 zawodników. Pierwsze miejsca w poszczególnych konkurencjach zajęli:

szachy: 1) H. Wojtawicz, 2) K. Wojtawicz; tenis stołowy mężczyzn: 1) R. Busse, 2) St. Busse; tenis stołowy kobiet: 1) Urszula Maczyńska, 2) Maria Sińska; strzelectwo: 1) J. Wendland, 2) Cz. Wolniewicz; podnoszenie ciężarów 50 kg: 1) Fr. Janowiak, 2) Kaz. Genke; bieg tyżwiarski 1500 m: 1) E. Helman, 2) Tad. Dziekan.

W Międzychodzie odbyły się indywidualne mistrzostwa powiatowe LZS, w których tytuły zdobyli: w tenisie stołowym kobiet: Róża Bekasiak (Międzychód) przed Teresą Linkiewicz; w tenisie stołowym mężczyzn: Józef Szczepański (Tech. Hod. Międzychód) przed Rachowiakiem; w szachach kobiet: Róża Bekasiak; w szachach mężczyzn do finału zakwalifikowali się Dudarski i Lis z „Traktora”, Ratajczak i Major z Tech. Ryb. Sieraków, Jan Pudliszek (Mnichy) oraz Domagała z Tech. Hod. Międzychód.

W konkursie siłaczy, który cieszył się wielkim zainteresowaniem, tytuł mistrza uzyskał Jan Łowicki („Traktor”), podnosząc 25 kg ciężarek 51 razy, przed Henrykiem Rogodzińskim (Głazewo).

Mecz o mistrzostwo juniorów w hokeju na lodzie rozegrany w Poznaniu między Zrywem Września i jego debiutującym imiennikiem, był dla wrzesińskich hokeistów tylko formalnością. Mając już mistrzowski tytuł w „kieszeni” i zapewniony udział w zmaganiach o mistrzostwo Polski — bez trudu „przejechali” się po zespole Poznania, wygrywając 15:0 (7:0, 2:0, 6:0). Na zdjęciu: jeden z ataków na bramkę drużyny gospodarzy.

Fot. (2) K. Przychodzki